

159

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 sierpnia 1984 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad obliczania produkcji sprzedanej netto oraz produkcji sprzedanej dla ustalania obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej.

Na podstawie § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie wysokości obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej oraz zasad ustalania wskaźnika przyrostu wynagrodzeń wolnego od obciążeń (Dz. U. Nr 75, poz. 339 i z 1984 r. Nr 23, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 stycznia 1984 r. w sprawie szczegółowych zasad obliczania produkcji sprzedanej netto oraz produkcji sprzedanej dla ustalania obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej (Monitor Polski Nr 3, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Jednostki badawcze, o których mowa w § 1 pkt 4 uchwały nr 282 Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie zasad finansowania prac badawczych oraz zasad działalności jednostek badawczych (Monitor Polski z 1983 r. Nr 4, poz. 25 i Nr 43, poz. 252), zwanej dalej uchwałą nr 282, ustalają produkcję sprzedaną netto według formuły określonej w ust. 1, z tym że:

- 1) w wielkości „S” uwzględnia się przychody ze sprzedaży prac, produkcji i usług wymienionych w § 19 ust. 2 uchwały nr 282, a ponadto wartość prac własnych sfinansowanych z funduszu rozwoju jednostki badawczej; przy sprzedaży przedmiotów majątkowych określonych w § 19 ust. 2 pkt 7 uchwały nr 282 do wielkości „S” wlicza się tylko tę część przychodu z ich sprzedaży, która przypada jednostce badawczej zgodnie z umową z jednostką zamawiającą,
- 2) wielkość „S” koryguje się o przyrost lub spadek kosztów prac badawczych w toku między początkiem roku a końcem roku (okresu); przyrost ich stanu zwiększa, a spadek zmniejsza wielkość „S”,
- 3) do wielkości „M” zalicza się również koszt usług badawczych wykonanych na rzecz jed-

nostki badawczej oraz wartość nabytej aparatury specjalnej.

5. Jednostki badawcze mogą ustalać przyrost produkcji sprzedanej netto, o którym mowa w § 4, bez stosowania do kosztów i przychodów ze sprzedaży przepisów § 5—7. Jeżeli jednak łączny udział przychodów ze sprzedaży produkcji doświadczalnej, unikalnych urządzeń i aparatury oraz innych prac i usług wymienionych w § 19 ust. 2 pkt 5 i 6 uchwały nr 282 przekracza w okresie obliczeniowym 20% wielkości „S”, to przychody ze sprzedaży produkcji oraz innych prac i usług przelicza się według zasad określonych w § 7 ust. 2”,
  - 2) w § 3 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
    - „3) dotyczących budownictwa i usług eksportowych wykonanych poza granicami kraju”,
  - 3) w § 5:
    - a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
      - „2) stawek urzędowych marż handlowych, a także w razie zmiany stawek lub kwot innych marż handlowych, jeżeli decyzje o przeliczeniu podejmie organ założycielski z własnej inicjatywy lub na wniosek Ministra Finansów”,
    - b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
      - „2) cen paliw, energii oraz przewozów towarowych”,
    - c) w ust. 4 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
      - „7) zmiany struktury asortymentowej sprzedawanych wyrobów, robót i usług lub rodzajów bądź proporcji zużywanych materiałów bezpośrednich”.
- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do obliczania obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej począwszy od dnia 1 stycznia 1984 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz

160

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 września 1984 r.

w sprawie opłat za weryfikację sprawozdań finansowych i stawek wynagrodzenia dyplomowanych biegłych księgowych.

Na podstawie § 26 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1982 r. w sprawie weryfikacji rocznych bilansów przedsiębiorstw i innych państwowych jednostek organizacyjnych (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opłatę za weryfikację sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa państwowego oraz każdego jego samodzielnie bilansującego zakładu (oddziału, filii), zwanych dalej „przedsiębiorstwem”, ustala się w kwocie 300 zł za jedną normogodzinę badania.

2. Liczbę normogodzin badania określa dla każdego przedsiębiorstwa właściwa terytorialnie izba skarbowa.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1, jest opłatą zryczałtowaną.

§ 2. 1. Izba skarbowa zawiadamia na piśmie przedsiębiorstwo o:

- 1) wyznaczonej liczbie normogodzin badania i wynikającej z niej wysokości opłaty za weryfikację sprawozdania finansowego,
- 2) sposobie uiszczenia opłaty za weryfikację sprawozdania finansowego.

2. Przedsiębiorstwo uiszcza opłatę za weryfikację sprawozdania finansowego w terminie do dnia 15 miesiąca następującego po zakończeniu roku sprawozdawczego.

§ 3. 1. Stawkę wynagrodzenia za jedną normogodzinę pracy dyplomowanego biegłego księgowego przy weryfikacji rocznego sprawozdania finansowego ustala się w kwocie 180 zł.

2. Stawkę określoną w ust. 1 stosuje się również przy ustalaniu wynagrodzeń dyplomowanych biegłych

księgowych za ekspertyzy z zakresu rachunkowości oraz sporządzanie analiz ekonomicznych.

§ 4. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio również do instytucji lub urzędów, którym Minister Finansów powierzył przeprowadzanie weryfikacji sprawozdań finansowych.

§ 5. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 20 sierpnia 1982 r. w sprawie opłat za weryfikację sprawozdań finansowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 184),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 20 sierpnia 1982 r. w sprawie stawek wynagrodzenia dyplomowanych biegłych księgowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 185).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od badania rocznych sprawozdań finansowych za rok 1984, a w odniesieniu do państwowych gospodarstw rolnych — za rok gospodarczy 1984/1985.

Minister Finansów: S. Nieckarz

161

ZARZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI I GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ

z dnia 20 sierpnia 1984 r.

w sprawie warunków technicznych tramwajów oraz zakresu ich wyposażenia.

Na podstawie art. 57 ust. 3 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pasażerskie wagony tramwajowe dopuszczalne do ruchu powinny odpowiadać warunkom technicznym określonym w niniejszym zarządzeniu oraz mieć określone w nim wyposażenie.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wagonów tramwajowych poruszających się po trasach ruchu szybkiego, całkowicie oddzielonych od ruchu ulicznego i projektowanych według odrębnych przepisów.

§ 2. 1. Użyte w zarządzeniu określenia oznaczają:

- 1) wagon tramwajowy — pojazd przeznaczony do przewożenia pasażerów w komunikacji miejskiej, poruszający się po szynach z wykorzystywaniem energii elektrycznej dostarczanej z zewnątrz,
- 2) wagon silnikowy — wagon tramwajowy wyposażony w elektryczne urządzenia napędowe i stanowisko motorniczego, sterujące jego ruchem,
- 3) wagon doczepny czynny — wagon tramwajowy wyposażony w elektryczne urządzenia napędowe, sterowane z wagonu silnikowego,
- 4) wagon doczepny bierny — wagon tramwajowy nie wyposażony w urządzenia napędowe, przewidziany do łączenia z wagonem silnikowym,
- 5) wagon przegubowy — wagon tramwajowy składający się co najmniej z dwóch członów połączonych ze sobą w sposób trwały, nierozłączalny podczas eksploatacji

i umożliwiające bezpośrednie przejście pasażerów między członami wagonu,

- 6) znamionowa masa wagonu — masę wagonu, motorniczego i pasażerów zajmujących wszystkie miejsca siedzące oraz miejsca stojące, przy przyjęciu 0,15 m² powierzchni miejsc stojących na pasażera,
- 7) dopuszczalna masa całkowita wagonu — masę wagonu, motorniczego i pasażerów zajmujących wszystkie miejsca siedzące oraz miejsca stojące, przy przyjęciu 0,1 m² powierzchni miejsc stojących na pasażera,
- 8) pociąg tramwajowy — jeden lub kilka wagonów połączonych, z których przynajmniej jeden wagon jest wagonem silnikowym.

2. Do obliczeń obciążenia wagonu przyjmuje się masę pasażera równą 68 kg.

§ 3. 1. Długość wagonu tramwajowego bez uwzględnienia sprzęgu nie może przekraczać:

1) wagonu pojedynczego	15 m,
2) wagonu przegubowego dwuczłonowego	20 m,
3) wagonu przegubowego trójczłonowego	26 m.

2. Długość pociągu tramwajowego nie może przekraczać 54 m.

3. Szerokość wagonu tramwajowego nie może przekraczać 2,4 m. Szerokość nie obejmuje lusterek na przegubowych wysięgnikach, świateł umieszczonych na bokach wagonu, tablic bocznych oraz elementów elastycznych wykonanych z gumy lub tworzyw sztucznych.